

SSENS TRIO

Ricercare

KVANDAL / MORTENSEN / BRÆIN / PALMAR JOHANSEN

Ricercare er tittelen **Bertil Palmar Johansen** har valgt på komposisjonen som avslutter dette albumet med norske stryketrioer. Men også de tre øvrige trioene kunne hatt denne tittelen.

Ricercare som tittel oppstod på 15-1600-tallet som en instrumental versjon av vokalmusikkens motetter. Selve begrepet (italiensk) kan bety søke, lete, utforske, og følgelig kan det inngå elementer av improvisasjon og fri lek i en *ricercare*. Men det var også viktig med flerstemmig, regulert linjeføring, ofte med streng canon eller fugato.

Grovt sett delte *ricercaren* seg i to retninger. Den ene kjenner vi kanskje best under sekkebetegnelsen «preludium og fuge», den andre som «kammersonater». Den unge Joseph Haydn komponerte stryketrioer, og Mozart og Beethoven utviklet genren og gjorde stemmene mer likeverdige. Med den raske utviklingen av noteutgivelser ble stryketrioer brukt i mange hjem og i underholdningssammenhenger på 1800-tallet.

De tre eldste komponistene på denne platen er **Johan Kvandal** (1919–1999), **Finn Mortensen** (1922–1983) og **Edvard Fliflet Bræin** (1924–1976). Og deres komposisjoner er nok skrevet innen samme tiår. Hver på sin måte er de i denne perioden under innflytelse av 1900-tallets sterke klassisistiske idealer fra tysk og fransk «neoklassisisme». Alle tre skriver her «ren» musikk der de utforsker de nye virkemidler i sitt eget uttrykk uten billig spill på fortidens vokabular. De viser hvordan en komponist og utøvere kan kombinere europeisk tradisjon med et moderne sinn og presentere ungt og nytt uttrykk for et kresent norsk musikkpublikum.

JOHAN KVANDAL (1919–1999) var en komponist som ble hyppig fremført (særlig kammermusikken) i norsk og nordisk musikkliv. Han har en genre- og stilbredde i både kammermusikken og i orkesterverkene. Og erfaringen som pianist og organist var viktig når han stadig fikk bestillinger både på konsertmusikk og musikk til spesielle anledninger og funksjoner.

Stilistisk plasseres ofte Kvandals første komposisjoner i en stor «nasjonal» bås, sikkert med blikk påvirket av far David Monrad Johansens musikk og innflytelse. Men Kvandal ville stå fritt og selvstendig. Og *Trio for strykere*, opus 12, er et ledd i frigjøringen. Trioen ble komponert sommeren 1950 og uroppført i NRK i 1951, og den skiller seg ut i Kvandals lange rekke av klaverstykker og sanger i denne perioden. Stilistisk er trioen et utsøkt eksempel på Kvandals søken mot ny europeisk musikk for å finne sitt uttrykk, et studium han fortsatte 1952–54, bl.a. i Paris hos Nadia Boulanger.

Trioens første sats (*Allegro moderato*) er fritonal og som en lek mellom tre ungdommer. Til tider er leken strengt regulert – og mønstre må følges. Til tider er dette en fri runddans med spretne innfall.

Annen sats (*Adagio non troppo*) har et mer ettertenksomt preg. Et sangbart tema preger de velproporsjonerte linjene, det blir en velklingende arkitektur.

I tredje sats (*Allegro*) er lekenheten og friheten fra første sats tilbake. Stemmenes slynger seg om hverandre og driver fremover i et lett spill. Men noen av motkrefte ne skaper balanse og dybde i uttrykket.

Den modne Kvandal virker fortsatt søkende, og han valgte kritisk og kresent sine virkemidler fra sin brede kunnskap om europeisk samtidsmusikk.

FINN MORTENSEN (1922–1983) var sin generasjons fremste talsmann for den nye musikalske modernisme i landet etter 2. verdenskrig. Han var også viktig som organisasjonsmann og ble den første direktør for den statlige formidlingsorganisasjonen *Rikskonsertene*. Da Norges musikkhøgskole ble opprettet i 1973, ble han utnevnt til professor i komposisjon og ble således en toneangivende lærer og inspirator for mange yngre komponister.

Mortensen fikk instrumentalundervisning og øvet harmonilære med privatlærere i Oslo, og han studerte komposisjon og teori på egen hånd. Da han fikk et

stipendium, oppsøkte han i 1956 sin noe eldre venn Niels Viggo Bentzon i København. De hadde begge en felles interesse i Paul Hindemiths musikk og teoretiske skrifter. Men nå konsentrerte de seg om studiet av 12-tonemusikken, med Schönberg-eleven Josef Rufers bok som teoretisk utgangspunkt. Denne nye innsikten sniker seg inn i verkene, men Mortensen komponerte bare tre «rene» tolvtone-verker.

Trio, opus 3, var det første verket Mortensen fikk oppført på en offentlig konsert, i 1950. Første sats er rent arkitektonisk bygget opp som en veksling mellom seksjoner i *allegro* og *adagio*. De tre instrumentene føres i rene linjer i en dynamisk og metrisk lek. De har hver sin individuelle tone innen en svært fri tonalitet.

Også annen sats er komponert i seksjoner som vekslar, her mellom *adagio* og *allegretto*. Satsen får en fin bueform og en ganske klassisk linjeføring i forhold til første sats. Stemmenes konturer og tyngdepunkter har forskyvinger som gir god fremdrift med forventninger selv i de våreste partiene.

Tredje sats, *Allegro vivace*, blir en fantasi-full og livlig kontrast i et rytmisk driv. Det forsterkes av at den fritonale satsen styres i overraskende retninger, og klangen og registervalgene gir et lysere preg.

Mange av de kompositoriske virke-midlene fra dette debutverket finner vi videreutviklet i Mortensens nærmeste verker, den mye oppførte *Blåsekvintetten*, opus 4, og den uttrykkskraftige *Symfonien*, opus 5.

EDVARD FLIFLET BRÆIN (1924–1976) vokste opp i et musikalsk miljø i Kristiansund. Faren Edvard B. hadde studert komposisjon i Berlin. Han var organist og dirigent for Kristiansund byorkester, og han var utrettelig pådriver for at den lille byen ble kjent som opera-byen.

Fliflet Bræin studerte ved Musikkonservatoriet i Oslo og avla organisteksamen i 1945. Han studerte videre direksjon og tok timer i komposisjon, da med Bjarne Brustad som lærer. I 1950–51 fikk han stipen-

dium og studerte hos Jean Rivier ved konservatoriet i Paris, sammen med bl.a. Conrad Baden og Edv. Hagerup Bull.

I 1948 dirigerte han sin egen *Konsertouverture* med stor suksess. Og like hjertelig mottagelse fikk hans opus 1, *De glade musikanter* (for klarinett og stryketrio).

Denne muntre musikken er en viktig side ved Bræins musikk. Her er musikkglede og humor, han ble musikernes komponist. Og den humoristiske siden uttrykte komponisten selv i sin lek med eget navn. I besøksprotokoller kan vi finne hans signatur som «Edv. Flikklakk Brahms» og lignende.

I hans *Trio* (opus 15) er det de musikalske motiver og temaer som vris og vendes. Slik skapes nye variasjoner som føres i nesten uforutsigbare retninger. Hele trioen er komponert i én sats (*allegro*) med en frisk rytmisk lek mellom instrumentene. Med metriske forskyvinger og vekslar i klang og registre blir satsen ikke bare en linjeflerstemmighet, men også en «fransk» klangpolyfoni.

Etter bibliotekenes oversikter skal denne trioen være komponert og uroppført i 1963/64. Men ut fra stilen og uttrykket kan vi lure på om den egentlig ble utført med mye nærmere oppholdet i Paris.

Bræins utvilsomt mest kjente verk er *Ut mot havet*, som opprinnelig inngikk i en kantate han skrev til Ålesunds byjubileum (1948). Han fullførte tre symfonier, som har varierte uttrykk og hvor alvorlet får bred plass.

BERTIL PALMAR JOHANSEN (1954–) er sunnmøringen som ble trønder. Han tok musikkutdannelsen i Trondheim med vekt på fiolin, direksjon og komposisjon, med Per Hjort Albertsen som viktig lærer. Han har selv, i mange år, undervist musikkstudenter ved universitetet (NTNU).

Palmar Johansen har en omfattende verkliste med en stor bredde. Flere av verkene hans er komponert

for en kombinasjon av profesjonelle og amatør-ensembler, eller musikkstudenter, på ulike alderstrinn og nivåer.

Ricercare ble komponert i 1996. Det er et bestillingsverk til Marianne Thorsen og The Leopold String Trio. Første sats er som en gammeldags *ricercare*, opplagt som en bred instrumental fortelling hvor tiden fluktuerte og tempo veksler i spennet mellom *andante* og *presto*.

Teksturen veksler også mellom fri og streng linjeføring, og partier kan virke intrikat improvisert eller enkelt recitert.

Andre sats starter i *andante*, og her er klangens karakter og utvikling svært viktig mot de renere linjene. Et hovedintervall i stemmene blir tritonus, sikkert vektlagt for å luke bort de tonale forventningene våre indoktrinerte ører oppfatter.

Tredje sats starter med betegnelsen *energico*, og satsen har som de foregående en *rubato*-karakter hvor tiden utsettes for press og avslapping. Satsen oppsummerer materialet fra de to første satsene, og bratsjen får en riktig nydelig kommentar til hele historien som er fortalt.

– Arvid O. Vollsnes

Ricercare is the title chosen by **Bertil Palmar Johansen** for the composition with which this album of Norwegian string trios ends. But it could have been used for the other three trios as well.

The designation *ricercare* originated in the sixteenth and seventeenth centuries for instrumental versions of motets. The Italian term means to search out or explore; thus improvisation and free playing can be found in a *ricercare*. But equally important is polyphonic, regulated linearity, often with rigorous canon or fugato.

Roughly speaking, the *ricercare* developed in two directions, the one perhaps best known being the collective term “prelude and fugue”, and the other “chamber sonatas”. The young Joseph Haydn composed string trios, and Mozart and Beethoven developed the genre, making the parts more equal. With the rapid development of printed scores, string trios were played in many homes and entertainment venues in the 1800s.

The three older composers on this album are **Johan Kvandal** (1919–1999), **Finn Mortensen** (1922–1983) and **Edvard Fliflet Bræin** (1924–1976), whose compositions all seem to have been written in the same decade. Each was in his own way in this period under the influence of the deep-seated ideals of twentieth-century German and French “neoclassicism”. Here we find that all three wrote “pure” music in which they explored the new compositional devices in their own works, without simply imitating the vocabulary of the past. They showed how a composer and performer could combine European tradition with a modern temperament to present music that is fresh and new to a discriminating Norwegian music audience.

JOHAN KVANDAL (1919–1999) was a composer whose works (especially his chamber music) were frequently performed in Norway and Scandinavia.

He shows a breadth of genre and style in both his chamber music and orchestral works. And his experience as a pianist and organist helped him immensely to handle the steady stream of requests for commissioned works for special occasions and functions.

In terms of style, Kvandal’s first compositions are often broadly categorized as “national”, and this assessment is certainly prompted by the music and influence of his father, David Monrad Johansen. But Kvandal wished to be free and independent, and *Trio for Strings*, opus 12, is a step in the process of liberation.

The Trio, composed in the summer of 1950 and premiered on Norwegian Radio (NRK) in 1951, stands out in Kvandal’s long list of piano pieces and songs from this period. Stylistically speaking, the Trio is an exquisite example of Kvandal’s search to find his own musical expression in a new European music, a study he continued, for example, with Nadia Boulanger in Paris from 1952 to 1954.

The Trio’s first movement (*Allegro moderato*) is free tonal and like a game played by three youths. The game is at times strictly regulated — and the pattern must be followed. At other times it is a free round dance with playful ideas.

There is a more reflective quality to the second movement (*Adagio non troppo*). A melodious theme distinguishes its well-proportioned contours; it becomes a mellifluous construction.

The third movement (*Allegro*) sees a return to the playfulness and freedom of the first movement. The parts intertwine and move forward in an easy-going manner, with counterforces adding balance and depth to the musical expression.

The mature Kvandal seems still to be searching, while remaining critical and meticulous in his choice of resources from a broad knowledge of European contemporary music.

FINN MORTENSEN (1922–1983) was his generation’s leading spokesman for the new musical modernism in the country after the Second World War. He was also important as an organizer and became the first director of the government-funded liaison organization *Rikonskcertene* (*Concerts Norway*). When the Norwegian Academy of Music was established in 1973, he was appointed a professor of composition, becoming in this capacity a pathfinder, mentor and inspiration for many younger composers.

Mortensen received instrumental instruction and learned harmony from private teachers in Oslo, and he studied composition and theory on his own. Upon receiving a scholarship in 1956, he sought out a somewhat older friend in Copenhagen, Niels Viggo Bentzon. Although they shared a mutual interest in the music and theoretical writings of Paul Hindemith, they now concentrated on the study of twelve-tone music, using Schoenberg pupil Josef Rufer’s book to guide them. The new insights found their way into his compositions, but Mortensen composed only three “purely” twelve-tone works.

Trio, opus 3, was the first of Mortensen’s works ever performed in a public concert, in 1950. The first movement, architectonically speaking, develops as an alternation between sections in *allegro* and *adagio*. The three instruments follow distinct lines in their dynamic and metrical interplay. Each retains its individual tone within a very free tonality.

The second movement also consists of sections that, in this case, alternate between *adagio* and *allegretto*. The movement has an arched form and, relative to the first movement, a very classic delicacy of line. Shifts in the contours and pivotal points of each part heighten the anticipation in even the most delicate sections.

The rhythmic drive of the third movement, *Allegro vivace*, turns into a lively and imaginative contrast,

reinforced by the manner in which this free tonal movement leads us in unexpected directions. And the sound and choice of register give it a brighter quality.

We find many of the compositional means from this debut work further developed in Mortensen’s immediately succeeding works, such as the often performed *Blåsekvintetten* (*Wind Quintet*), opus 4, and the expressive *Symfonien* (*Symphony*), opus 5.

EDVARD FLIFLET BRÆIN (1924–1976) grew up in a musical milieu in Kristiansund. Father Edvard B., who had studied composition in Berlin, was organist and conductor of the municipal orchestra and tireless in his efforts to have Kristiansund acknowledged for its opera.

Fliflet Bræin studied at the Oslo Conservatory of Music, completing a degree in organ in 1945. He also pursued studies in conducting and received lessons in composition from Bjarne Brustad. The recipient of a scholarship in 1950–51, he studied with Jean Rivier at the conservatory in Paris, together with compatriots Conrad Baden and Edv. Hagerup Bull, among others.

In 1948 he conducted his own *Konsert-ouverture* (*Concert Overture*) with great success, and a performance of his opus 1, *De glade musikanter* (*The Merry Musicians*) (for clarinet and string trio), met with equal enthusiasm.

This cheerful music is an important side of Bræin’s oeuvre. The joyful quality and humor made him into a musician’s composer. And he expressed his humorous side in signing his name. In visitor’s registers his signature sometimes reads “Edv. Flikkflakk Brahms”, and the like. (‘Flikkflakk’ in Norwegian refers to flailing one’s arms and beating one’s body to keep warm.)

In his *Trio* (opus 15) the musical motifs and themes are twisted and turned, creating variations that lead in seemingly unpredictable directions. The entire Trio is composed in one movement (*allegro*), with a fresh rhythmic playfulness between the instruments. With its metric shifts and changes in sound and register, the movement becomes not only linear polyphony, but also a “French” polyphony of sound. Library sources tell us this trio was composed and first performed in 1963/64, but judging from the style and musical expression, one might wonder whether it was, in actual fact, worked out much closer to his stay in Paris.

Bræn's best-known work is indisputably *Ut mot havet* (*Towards the Sea*), originally part of a cantata he wrote for Ålesund's centennial celebration in 1948. His three completed symphonies vary in expression and reveal the composer's serious side.

BERTIL PALMAR JOHANSEN (1954–) is from Sunnmøre, but lives in Trøndelag. He pursued his musical education in Trondheim, focusing on violin, conducting and composition, and with Per Hjort Albertsen as an important teacher. Later, he himself taught music students at the Norwegian University of Science and Technology in Trondheim. Palmar Johansen has an extensive list of works with broad scope. A number of his works have been composed for a combination of professional and amateur ensembles, or for music students of different ages and levels.

Ricercare, a commissioned work for Mari-anne Thorsen and the Leopold String Trio, was composed in 1996. The first movement is similar to an old-fashioned *ricercare*, set up as an expansive instrumental narrative in which time fluctuates and tempo changes between the bounds of *andante* and *presto*.

The texture alternates between free and strict linearity, and the parts can seem to be intricately improvised or simply recited.

The second movement begins in *andante*, and here the quality and development of sound is very important as a contrast to the clear-cut lines. A main interval in the parts is the tritone, emphasized here no doubt in order to weed out any tonal expectations our indoctrinated ears might have.

The third movement has the tempo marking *energico*, and this movement, like those preceding it, has a *rubato* quality in which time is stretched and slackened. The movement sums up the material from the first two movements, and the viola provides an exquisite commentary on the entire story.

– Arvid O. Vollsnes

SSENS TRIO

Solve Sigerland, fiolin
Henninge Landaas, bratsj
Ellen Margrete Flesjø, cello

Ssens Trio (uttales «Essens») ble startet i 2014 av tre musikere med lang fartstid i internasjonalt musikkliv.

Trioen har konsertert blant annet i samarbeid med Geir Inge Lotsberg, Eivind Ringstad, Håvard Gimse og Leif Ove Andsnes.

Deres første CD med Beethoven stryketrioer op. 3 og 8 (LAWO Classics) mottok «Supersonic Award» (Pizzicato Magazine) og ble nominert til den prestisjetunge ICMA Award i 2018.

Fanfare Magazine skrev: «With absolutely no hesitation I will say that it goes right to the top of my Beethoven String Trios list» (Jerry Dubins).

I Pizzicato Magazine fikk CD-en følgende omtale: «Beethoven med kommunikativ spillegleder. Den lekne spillegleden er gjennomgående. 'Trialogen' er fremragende, hver og en sanser hverandre. Gjennom denne interaktive musiseringen, som i Adagio og Menuett-satsene fortryller med intime stemninger, vinner Beethovens verk dybde og sanselighet. Når dette sjelfulle spill kombineres med en fantastisk veltalende virtuositet, står det intet igjen å ønske» (Alain Steffen).

I 2019 kom Ssens Trio ut med CD med musikk av W. A. Mozart på LAWO Classics.

Denne innspillingen er mottatt med svært gode omtaler i bl.a. Classica (Frankrike), Fanfare Magazine og Pizzicato Magazine og ble nominert til Opus Klassik Award i Tyskland og ICMA (International Classical Music Awards) i 2020.

www.ssenstrio.com

SØLVE SIGERLAND har viet mesteparten av sitt musikalske virke til kammermusikk utfoldelse, men har også stått frem som solist med flere av de ledende orkestre i Norden og overbevist under dirigenter som Andrew Litton, Daniel Harding og Walter Weller. I 1993 representerte han Norge i den nordiske solistbiennalen i Stockholm, og senere vant han to priser ved den internasjonale Tibor Varga-konkurransen i Sion, Sveits. Som medlem i Grieg Trio har han konsertert i Europa, USA og Asia, og mottatt priser for både konserter og CD-innspillinger. Solve Sigerland mottok i 2021 Gammlengprisen.

HENNINGE LANDAAS er bratsjist i Oslo Filharmoniske Orkester og var en del av den internasjonalt anerkjente Vertavo-kvartetten i en årrekke, med turner i konsertsaler over hele verden. Kritikerroste CD-innspillinger inkluderer verk av blant andre Carl Nielsen, Brahms, Bartók, Grieg og Debussy. Med Vertavokvartetten har Landaas mottatt Kritikerprisen, Spellemannprisen, og den høythengende Diapason d'Or i Frankrike. Hun har gitt ut en rekke CD-er på LAWO Classics, blant annet Brahms' *Sonatas for Viola and Piano* og *The Golden Hindemith*. Henninge Landaas spiller på en J.B. Guadagnini bratsj, utlånt av Dextra Musica.

ELLEN MARGRETE FLESJØ var i 1987 med på å grunnlegge Grieg Trio. Med dette ensemblet har hun konsertert i Europa, USA og Asia, og utgitt CD-er på EMI, Virgin og Simax Classics til glimrende kritikker. Priser inkluderer Parkhouse Award (London), første pris og to ekstra priser ved Colmar International Chamber Music Competition (Colmar, Frankrike), Kritikerprisen og Spellemannprisen. I 2004-2009 var Ellen Margrete Flesjø kunstnerisk leder av den internasjonale kammermusikkfestivalen i Stavanger sammen med sine kolleger i Grieg Trio.

SSENS TRIO

Solve Sigerland, violin
Henninge Landaas, viola
Ellen Margrete Flesjø, cello

Ssens Trio (pronounced 'Essence') was established in 2014 by three musicians with a wealth of experience in the international music scene.

The trio has appeared in concert with Geir Inge Lotsberg, Eivind Ringstad, Håvard Gimse and Leif Ove Andsnes, among others.

Their first CD, *Beethoven: String Trios Op. 3 & 8* (LAWO Classics), received Pizzicato Magazine's "Supersonic Award" and a prestigious ICMA Awards nomination in 2018.

Fanfare Magazine wrote: "With absolutely no hesitation I will say that it goes right to the top of my Beethoven String Trios list." (Jerry Dubins). And the following from a review in Pizzicato Magazine under the heading 'Beethoven With A Communicative Joy of Music Making': "Their performance is brimming with the joy of playing together. An outstanding 'trialogue', with each performer fully sensing the other. Through this interactive music making, which in the Adagio and Minuet movements invokes a remarkably intimate mood, Beethoven's works gain in depth and sensuousness. And when one combines the sensitive playing with a wonderfully eloquent virtuosity, the way is clear for pure listening pleasure." (Alain Steffen).

In 2019 Ssens Trio released a CD on the LAWO Classics label with music of W. A. Mozart.

This recording received glowing reviews in Classica (France), Fanfare Magazine and Pizzicato Magazine, among others, and it was nominated for the Opus Klassik Award in Germany and the ICMA (International Classical Music Awards) in 2020.

www.ssenstrio.com

SØLVE SIGERLAND has devoted the greater part of his career to chamber music, while appearing as soloist with leading Scandinavian orchestras conducted by Andrew Litton, Daniel Harding and Walter Weller, among others. In 1993 Sigerland represented Norway at the Nordic Soloist Biennial in Stockholm, and later he won two prizes at the Tibor Varga International Violin Competition in Sion, Switzerland. As a member of the Grieg Trio, he has performed in Europe, the USA and Asia and received prizes for both performances and recordings. Solve Sigerland received the Gammleng Award in 2021.

HENNINGE LANDAAS is a violist in Oslo Philharmonic Orchestra. She was a member of the internationally renowned Vertavo String Quartet, with which she performed in concert halls the world over. The ensemble's critically acclaimed recordings include works by Carl Nielsen, Brahms, Bartók, Grieg and Debussy, among others. With the quartet she shared the Norwegian Music Critics' Prize, Spellemannprisen (Norwegian Grammy), and the prestigious French award, Diapason d'Or. Henninge Landaas has released a number of CDs on the LAWO Classics label, among them, *Johannes Brahms: Sonatas for Viola & Piano, Op. 120* and *The Golden Hindemith*. She plays a G.B. Guadagnini viola on loan from Dextra Musica.

ELLEN MARGRETE FLESJØ was a founding member of the Grieg Trio in 1987. With this ensemble she has performed in Europe, the USA and Asia and has released critically acclaimed recordings on EMI, Virgin and Simax Classics labels. Prizes she has received include the Parkhouse Award, First Prize and two additional prizes at the Colmar International Chamber Music Competition (Colmar, France), the Norwegian Music Critics' Prize, and Spellemannprisen (Norwegian Grammy). From 2004 to 2009, Ellen Margrete Flesjø was co-artistic director of the Stavanger International Chamber Music Festival, together with her colleagues in the Grieg Trio.

JOHAN KVANDAL (1919–1999)

String Trio, Op. 12

1. I. Allegro moderato 06:17
2. II. Adagio non troppo 11:00
3. III. Allegro 07:41

FINN MORTENSEN (1922–1983)

Trio, Op. 3

4. I. Adagio – Allegro 05:43
5. II. Adagio – Allegretto 07:08
6. III. Allegro vivace 04:48

EDVARD FLIFLET BRÆIN (1924–1976)

Trio, Op. 15

7. I. Allegro 06:29

BERTIL PALMAR JOHANSEN (*1954)

Ricercare for String Trio (1996)

8. I. Andante – Allegro – Presto 07:44
9. II. Andante, stille 06:00
10. III. Energico 03:37

RECORDED IN SOFIENBERG CHURCH, OSLO,
12–13 MAY AND 11 DECEMBER 2020
AND 10 MARCH 2021

PRODUCER:

VEGARD LANDAAS

BALANCE ENGINEER:

THOMAS WOLDEN

EDITING:

VEGARD LANDAAS

MASTERING:

THOMAS WOLDEN

BOOKLET NOTES:

ARVID O. VOLLSNES

ENGLISH TRANSLATION:

JIM SKURDALL

BOOKLET EDITOR:

HEGE WOLLENG

COVER DESIGN:

ANNA-JULIA GRANBERG / BLUNDERBUSS

COVER AND ARTIST PHOTOS:

BÅRD GUNDERSEN

THIS RECORDING HAS BEEN

MADE POSSIBLE WITH SUPPORT FROM:

ARTS COUNCIL NORWAY / THE AUDIO AND VISUAL FUND

NORWEGIAN SOCIETY OF COMPOSERS

LAWO
CLASSICS

LWC1238 © 2022 LAWØ © 2022
LAWØ CLASSICS www.lawo.no